

Finland gav udtryk for, at prøvestenen for alle forslag, der måtte blive fremsat i udvalget, måtte være deres praktiske gennemførlighed. Dette måtte betyde, dels at forslagene måtte tage hensyn til Sydafrikas faktiske tilstedeværelse i Sydvestafrika, dels at forslagene måtte kunne opnå den bredest mulige støtte i FN.

2. Under ad hoc komiteens mødesamling blev der fremsat 3 forslag om forholdsregler til udøvelse af FN's ansvar for Sydvestafrika til forelæggelse for 5. ekstraordinære generalforsamling. De meningsforskelle, der var kommet til udtryk i komiteens generaldebat, genspejledes i de fremlagte forslag.

Ifølge et fra afrikansk side med pakistansk støtte fremsat forslag skulle den ekstraordinære generalforsamling nedsætte et FN-råd for Sydvestafrika, der på generalforsamlingens vegne skulle overtage ansvaret for områdets administration, indtil det opnåede selvstændighed; samtidig skulle der udnevnes en FN-kommissær til varetagelse af den daglige administration. Rådet, der ligeledes ville være ansvarligt for opretholdelse af ro og orden, skulle sammenkalde en grundlovgivende forsamling og udstede de fornødne foreløbige love og bekendtgørelser, indtil en lovgivende forsamling kunne vælges på grundlag af almindelig og lige valgret i henhold til Sydvestafrikas nye forfatning. Rådet skulle straks efter sin oprettelse begive sig til Sydvestafrika, og Sikkerhedsrådet skulle iværksætte tvangsforanstaltninger mod Sydafrika, såfremt dette land søgte at forblive i Sydvestafrika, og at hindre Sydvestafrikarådets arbejde. Sydvestafrika skulle erklæres uafhængigt, så snart en lovgivende forsamling og ansvarlig regering var dannet, dog senest juni 1968.

Ifølge et af *Italien, Canada og USA* fremlagt forslag skulle 5. ekstraordinære generalforsamling udnevne en særlig repræsentant for Sydvestafrika, der bl.a. skulle rådføre sig med alle repræsentative elementer i Sydvestafrikas befolkning for med deres indforståelse snarest at søge etableret et spirende selvstyre. Repræsentanten skulle endvidere etablere alle fornødne kontakter (underforstået også med Sydafrika) og bestemme de nødvendige forudsætninger for, at Sydvestafrika kunne opnå selvbestemmelse og uafhængighed; i denne forbindelse

skulle han aflægge en fremskridtsrapport til 22. samling. Den ekstraordinære samling skulle ligeledes udnævne et FN-råd for Sydvestafrika, med hvilket den særlige repræsentant kunne samarbejde.

Endelig fremlagde *Chile og Mexico* et forslag om oprettelse af et FN-råd for Sydvestafrika, hvis øjeblikkelige opgave bl.a. ville være — foruden at tage skridt til sammenkaldelse af en grundlovgivende forsamling og at samarbejde med Sydvestafrikas befolkning — at træde i forbindelse med Sydafrika for at forberede overtagelsen af territoriet inden en tidsfrist, der nærmere skulle fastsættes. Når rådet installerede sig i Sydvestafrika, skulle det overlade den daglige administration til en af generalforsamlingen valgt FN-kommissær samt udstede de for områdets administration påkrævede love og bekendtgørelser. Rådet skulle aflægge periodiske beretninger til generalforsamlingen og tilstille 22. samling en særlig beretning om forhandlingerne med Sydafrika. Sydvestafrika skulle erklæres uafhængigt efter dannelsen af en lovgivende forsamling og en ansvarlig regering. I modsætning til det afrikanske forslag omtalte det latinamerikanske forslag ikke eventuelle foranstaltninger fra Sikkerhedsrådets side.

3. På grund af meningsforskellene i komiteen indskrænkede dens beretning til 5. ekstraordinære generalforsamling sig til at gengive de under debatten fremførte synspunkter og forslag, idet hverken et almindelig acceptabelt kompromis eller en flertalsindstilling fra komiteen var mulig. Beretningen indeholdt endvidere en erklæring fra den afro-asiatiske gruppe, der afviste den sydafrikanske regerings beslutning om at give selvstyre til Ovamboland i Sydvestafrika, idet beslutningen, der var et led i gennemførelsen af den såkaldte Odendaal-kommissions rapport, dels måtte anses for udtryk for en fortsættelse af Sydafrikas apartheid- og Bantustan-politik, dels måtte være ulovlig i betragtning af, at FN ved res. 2145 (XXI) frakendte Sydafrika enhver ret tilhørende i området.

B. Forsamlingen.

1. Debatten under den ekstraordinære generalforsamling fandt sted på grundlag af ad hoc komiteens beretning og et resolutions-